

Alt virksemið steðgar upp:

Lastbilaeigarar sera illa fyri

Gjördu stórar ílögur í nýggjar bilar í samband við arbeiðið uppá undirsjóvartunnlin, sum bráðliga varð steðgað - bíða nú eftir svari frá landsstýrinum um tollendurgjald í samband við at selja bilarnar av landinum. Ein teirra er Rólfur Isaksen í Vestmanna, sum Tíðindablaðið Söslurinn hevur tosað við.

Tað er alt annað enn stuttligt at vera lastbilaeigari í Føroyum í dag. Støðan hjá fleiri av lastbilaeigarunum kring landið er nú so mikið álvarsom, at verður ikki meira arbeiði, ella sleppa teir ikki onkursvegna av við hesa dýru bilar, so fara menn á húsgang.

Ein teirra er Rólfur Isaksen í Vestmanna. Hann gjørdi sum fleiri aðrir lastbilaeigarar, tá arbeiðið uppá undirsjóvartunnlin gjørdist veruleiki, keypti ein stóran og dýran dumpara, ið var serútgjörður til at klára

uppgávur í samband við undirsjóvartunnlin.

Eingin kundi vita, at arbeiðið steðgaði

—Men hvør hevði hugsað um, at hetta arbeiði bráðliga fór at verða steðgað spyr Rólfur Isaksen í dag, nú hann hevur ein dumpara fyri næstan eina millión krónu standandi heima í túninum - so gott sum óbrúktur.

Rólfur fór at koyra lastbil í 1985, tá útlit vóru til, at nógv arbeiði fór at vera tey komandi árin.

Hann hevur hesi árin havið ein kranabil, men tá tað so kom hartil, at arbeiðið uppá undirsjóvartunnlin skuldi byrja, so fingi hann og aðrir at vita, at til hetta arbeiði kravdust stórir og serliga útgjördir bilar. M.a. skuldu hesir kunna trekkja á fyra afturhjulum og skuldu heldur ikki vera ov langir.

—Fyri at varðveita arbeiði gjørdi eg so av at keypa eina stóran dumpara og varð mær sagt, at við hesum varð arbeiði tryggjað í fyra ár ella meira. Tað sama gjørdi so eisini aðrir, ið longu áttu

lastbilar.

Í dag er tað sami sorgarleikur fyri teir allar. Bara til undirsjóvartunnlin vórðu á henda hátt keyptir einir 4 stórir dumpara. Umframt tann í Vestmanna, standa tveir í Leynum og í Havn.

Deytt

Frá at hava verið væl av arbeiði bleiv tað bráðliga knífskorið sigur Rólfur Isaksen, og í dag er alt so púra deytt. Kranabilurin hevur litið og einki at gera, okkurt er av og á fyri gamlar kundar, men tað er ikki nokk til at liva av.

Rólfur Isaksen sigur annars, at hann er kanska betur fyri enn aðrir, tí hann er útlærður bilmekanikari og kann fískil takast við tað. Annars hevur hann ein annan at koyra fyri seg. Tað er Torbjørn Djurhuus, sum hevur koyrt kranabilin í gott og væl eitt ár.

Setið arbeiði í gongd

Men hvussu sær so framtíðin út!

Rólfur Isaksen: —Eg kann so bara vóna, at okkurt verður at gera hjá kranabilinum, men eg veri so helst noyddur heilt at avskriva dumparan. Spurningurin er so, hvat eg kann gera við hann.

Sjálvur heldur Rólfur Isaksen, at arbeiðið uppá

undirsjóvartunnlin átti at verið tikið upp aftur, tí tað longu eru gjørdar so stórar ílögur í hetta arbeiði. Har er keyptur borivognur, gummigedir o.a. og ein stórtur partur av útgerðini stendur í pakkhúsinum og bíðar.

Undirsjóvartunnlin sum grótbrot!

Rólfur vísir á, at tað hevði helst verið eitt gott hugskot at brúkt undirsjóvartunnlin til grótbrot ístaðin fyri Hundsarabotn, nú fleiri arbeiði skulu gerast og stórtur tørvur verður á gróti.

Ætlanin er at brúka nógv grót í Kollafirði til vegagerð og Hósvíksvegurin skal eisini gerast, so her verður brúkt fyri nógvum gróti. Tað hevði verið eitt gott hugskot at fingið hetta grótið frá undirsjóvartunnlinum. Bara til hesi arbeiði skulu borast einir 3 kilometrar av tunnlinum.

—Vit hava øll amboðini í landinum, so rokna vit uppá hetta, so er tað givið, at tað hevði verið biligari fyri landið at sett hetta arbeiði í gongd, soleiðis at fólk koma aftur til arbeiðis heldur Rólfur.

Men enn er so einki, sum bendir á, at arbeiði uppá undirsjóvartunnlin verður byrjað aftur ella onnur stórarbeiði.

Rólfur Isaksen í Vestmanna hevur umframt henda kranabilin eisini ein stóran dumpara, ið varð keyptur til undirsjóvartunnlin. Á myndini er bilførari hansara Torbjørn Djurhuus saman við 2 ára gamla soninum Bjarta. Óvíst er hvussu leingi teir hava arbeiði

Alt steðgað upp

—Eg stúri tí fyri gongdini í Norðsteymoy, tí her er alt steðgað upp. Eg víðgangi, at tað var alt ov nógv virksemi ta einu tíðina, men tað skal vera máti við at minka um virksemi, og so heilt at steðga øllum frá einum degi til annan sigur Rólfur, sum vísir á, at tað mesta av landinum liggur lamið orsakað av, at alt virksemið er steðgað upp.

Hann heldur, at bara har í økinum hava eini 100 fólk mist arbeiði hesar seinastu mánaðirnar. Og tað sær ikki matari út enn, at tað verður enn verri sum frálíður.

Av landinum

Rólfur er í teirri støðu nú, at einasti møguleiki er at fáa dumparan av aftur landinum. Og tað eru eisini keyparar til hann. Men spurningurin er so bara, hvat landsstýrið ger. Hann hevur saman við øðrum lastbilaeigarum søkt landsstýrið um at fáa tollin afturgoldnan, nú teir flyta bilarnar av aftur landinum. Uttan tað er eingin mening í at selja teir av landinum.

—Vit hava enn einki svar fingið, og tað er greitt, at hetta hevur skund, tí vit vita ikki, um tilboðið fer at standa við leingi aftrat.

Rólfur Isaksen sigur at enda, at tað er nógv fyri, at vit skulu lata so góð amboð fara av aftur landinum, nú vit hava fingið tey hendavegin. Men verður einki at gera nú í næstum, so er søla av landinum einasta bjargingin hjá honum og mongum øðrum, sum rætt og slætt eru "brendir inni" við hesum sera kostnaðarmiklu akførinum.

—Míni ráð til Jógvan Sundstein, lögmann, eru hesi: Set gongd á aftur arbeiði uppá undirsjóvartunnlin, so tit fáa grót til arbeiðini í Kollafirði og Hósvík og set eisini ferð á aftur arbeiði uppá Kaldbakstunnlin, heldur enn at koyra við hálvári ferð. Tað bara verður nógv dýrari í longdini.

jan